

ואמר רבנו יצחק בפרוש שפכר שיתח ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשך ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיו תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ה

תזריע מצורע

גליון תכ"ח

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(שמואל א' ט"ז) ואלה שמות האנשים אשר היו עמו

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד וידרך ישרה וגבוהה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ויגלה

נגע צרעת

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

חמור מכל העונות

עקר קבלת התורה מחדש בכל שנה הוא לזכות לקבל ולהמשיך שכליות אמתיים ותמימים כאלה שנגזרה על ידם לקיים את התורה באמת שזה צריכין לקבל מחדש בכל יום, כמו שכתוב, בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. בפרט בשבועות שאז הוא זמן מתן תורתנו שאז אנו צריכין לזכות לקבל התורה מחדש, דהינו שנגזרה מעתה לקיים את התורה וכנ"ל. **ועל כן בימי הספירה שאז אנו מכינים עצמנו לזה על כן עוסקין אז במסכת אבות.**

וזהו, הוו מתונים בדין, הינו בחינת הדין את כל אדם לכף זכות, בחינת אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, הינו כשאתה רואה בחברך או תלמידך דבר שאינו הגון תהיה מתון בדין לבלי לדונו לחובה לרחקו ולשנאו על ידי זה **רק תהיה מתון מתון בדין להשתדל בכל כחך לדון אותו לכף זכות ולמצא בו גם כן נקודות טובות כדי שלא תרחק אותו** חס ושלום, לגמרי ויהיה חס ושלום, עוד יותר גרוע ומי יודע מה יהיה נעשה ממנו. על כן צריכין להיות מתונים מאד בדין זה לדעת ולחקר היטב איך להתנהג עמו באפן שלא יתרחק יותר חס ושלום, וזהו, והעמידו תלמידים הרבה, כי הא בהא תליא כי כשיהיה מתון בדין וידון את הכל לכף זכות יהיה לו שלום עם הכל, **ואז בודאי יוכל להעמיד תלמידים הרבה** כמו במעשה דרבן גמליאל ורבי יהושע שנתוספו כמה ספסלים בבית המדרש על ידי שאמרו, כל הרוצה לכנס יבוא ויכנס וכנ"ל.

כי עקר קיום התורה מדור לדור הוא על ידי שמעמיד תלמידים הרבה, וכן אלו התלמידים מעמידים עוד תלמידים הרבה וכן מדור לדור, ועל ידי זה עקר קיום התורה לנצח וכנ"ל. וכמו שכתוב, הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' לאתות ולמופתים בישראל וכו'. ופרש רש"י, והילדים הם התלמידים שהם לאות ולמופת שעל ידם לא תשתכח התורה מישראל.

ועל כן קורין באלו הימים פרשת מצרע שהוא בעל לשון הרע שחמור מכל העונות מחמת שאינו מסתכל על הטוב וכו'.

ליקוטי הלכות נזיקין ד' כא

טוענייה

שתי ציפרים חיות טהורות

פרשת השבוע

אַזי טוב לו

הנה מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא. וכששומע ממנגן פשר והגון, אזי טוב לו, כמו שיתבאר: כי הנה קול הנגינה נמשכת מן הצפרים, כדאיתא במדרש (ויקרא רבה, טז): מפני מה מצרע טהרתו תלויה בשתי צפרים חיות טהורות, יבוא קלניא ויכפר על קלניא. כי נלקח מחמת קולו שדבר לשון הרע.

נמצא, מי שהוא פשר, נמשכת הנגינה שלו מן השתי צפרים חיות טהורות. וכתוב בזהר (ויקרא נג:), ששתי צפרים הנ"ל, יונקים מאתר דנביאים ינקין. לכך נקרא המנגן חזן מלשון חזון, הינו לשון נבואה, כי לוקח הנגינה מאתר דנביאים ינקין: וכשהמנגן הוא רשע, אזי הוא לוקח הנגינה שלו מצפרים אחרות שבקלפה. וכתוב בזהר: כי הצפרים שבקלפה יונקין מדידי המלכות. וכד אתפלג ליליא בדין פרוזא פריז: בצפרים האחוזות בפח כהם יוקשים בני אדם.

ליקוטי מוהר"ן ג'

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר נתנאל בן מרים גאלדא רויזא הי"ו - וכל משפ'

טוֹעֲמִיָּה

לא עליך המלאכה לגמור

פרקי אבות - פרק ב'

לְהִזְדַּרֵּז וּלְהִמָּתִין הַרְבֵּה

וְאֵלּוּ שְׁנֵי הַתְּקוּנִים צָרִיךְ גַּם כָּל אָדָם לְזָהֵר בָּהֶם מְאֹד מְאֹד. כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְזָהֵר מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְצַת חוֹבַת הַיּוֹם בְּכָל מָה דֹּאפֶשֶׁר כִּי צָרִיךְ לִידַע שְׂכָל יָמָיו מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְיִצְטָרֶךְ לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם וּמִכָּל שָׁעָה וְאֵין לוֹ בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, שְׁנֵהוּ בְּחִינַת מִצּוֹת סְפִירָה כַּנ"ל, עַל כֵּן בּוֹדָאי הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת זָרִיז גָּדוֹל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהִתְחַזֵּק בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ לַעֲשׂוֹת בְּכָחוֹ. אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵן צָרִיכִין לְהִמָּתִין הַרְבֵּה עַד שְׁיִזְכֶּה שְׁתִּהְיֶה עֲבוּדָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי בְּבְחִינַת הַבָּא לְטָהָר מְסִיעִין לוֹ אוֹמְרִים לוֹ הִמָּתֵן וְכו'.

וְעַנִּין זֶה אִי אֶפְשָׁר לְבַאֵר הֵיטֵב בְּכָתֵב וַיֵּשׁ בְּזֶה שִׁיחוֹת קְדוֹשׁוֹת הַרְבֵּה שֶׁשִּׁמְעֵנוּ וְהִבֵּנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וּמַעֲט מֵהֶם מְבֹאָרִים בְּאִיזָה מְקוֹמוֹת וְעֵין בְּסוּף הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת הַמִּתְחִיל, אֲךָ עַל פִּי שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת זָרִיז וְכו'. וְזֶה בְּחִינַת לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֹּר וְלֹא אֶתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה.

וּשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת הָאֵלֶּה מְקַבְּלִין בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסְּפִירָה וְשְׁבוּעוֹת, כִּי בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסְּפִירָה סוּפְרִים הַיָּמִים לִידַע שֶׁהַיָּמִים מְנוּיִים וְסְפוּרִים כַּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִיּוֹת זָרִיז גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֶךְ, וּבְשְׁבוּעוֹת אֲזַי מִתְקַנֵּין צִמְצוּם הַשְּׁנֵי לְבָלִי לְהֵרֵס הַגָּבוֹל לַעֲלוֹת אֶל ה' רַק לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת ה' תָּמִיד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְשִׁלָּא יִגְרֵם לוֹ הַזְרִיזוֹת חוּץ מִהַמִּדָּה הַרִיסָה לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם.

ליקוטי הלכות פקדון ד' ח

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

ד' תנינא - ואת העורבים

וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע הַצִּרְעָת

וְזֶה בְּחִינַת הַדָּחַת וְכַבּוּס הַדָּמִים שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהֶם שׁוּם קִלְקוּל וְעִכְרִירוּת, הֵינּוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם סֶפֶק בְּהִרְצוֹן, כִּי לַפְעָמִים אַף שְׁחָכְמַת הַטָּבַע נִכְנָעַת (שְׁזֶה בְּחִינַת שְׁהוּצִיאוֹ כָּל הַלְחוּת שֶׁבְּגוֹף הַמִּכָּה אֶפִּילוּ הַלְחוּת הַטְּמוּנוֹת הַפְּנִימִיּוֹת כִּנ"ל), אַף עַל פִּי כֵּן אִם אֵין הִרְצוֹן חֲזָק וְתַקִּיף עֲדִין בְּשִׁלְמוֹת, אָז יָכוֹל חֵם וְשָׁלוֹם לְהִתְגַּבֵּר עוֹד מִצַּח הַנְּחָשׁ כִּנ"ל, שְׁזֶה בְּחִינַת מַה שֶּׁמִּבְּאֵר גַּם כָּאן שֶׁצָּרִיךְ לְהַדִּיחַ וּלְכַבֵּס אֶת הַדָּמִים שֶׁיֵּהֱיוּ זָכִים וְנִקְיִים, כְּדֵי שֶׁיֵּהֱיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּב סִיבּוּבָם בְּסֹדֶר, הֵינּוּ כִּנ"ל שֶׁיֵּהֱיוּ כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו וְרִצּוֹנוֹתָיו דְּבוּקִים תָּמִיד לַיהוָה יִתְבָּרַךְ בְּרִצּוֹן חֲזָק וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה (שְׁזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת וְאַתֶּם כִּהְיִי ה' תִּקְרְאוּ כִּנ"ל) וְלֹא יִתְעַכְּבוּ עוֹד הַפֶּעַם בְּמָקוֹם הַמְּקוּלָקֵל, הֵינּוּ שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ עוֹד לְמִלְאַכָּה וְעֶסֶק עַל יְדֵי שֵׁישׁ לוֹ סֶפֶק בְּרִצּוֹן כִּנ"ל.

וְאִזּוֹ כְּשֶׁזּוֹכָה לְהִתְגַּלּוֹת הִרְצוֹן נַעֲשֶׂה יִרְאֶה וְזוֹכָה לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד, וְאִזּוֹ אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה וְעֶסֶק וְאֵין לְהַמְצִחַ הַנְּחָשׁ שׁוּם יְנִיקָה, וְאִזּוֹ נִסְגָּר פִּי הַמִּכָּה וְנִתְרַפָּא בְּשִׁלְמוֹת, שְׁזֶה בְּחִינַת וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע, שֶׁעַל יְדֵי הַכֹּהֵן בְּחִינַת חֶסֶד בְּחִינַת וְאַתֶּם כִּהְיִי ה' תִּקְרְאוּ נִסְגָּר פִּי הַנֶּגַע וְהַמִּכָּה לְגִמְרֵי וְנִתְרַפָּא בְּשִׁלְמוֹת.

אָמַר הַמַּחְבֵּר, בְּזֶה מוּבֵן גַּם מַה שֶּׁאָמְרוּ רַז"ל (בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּלֻק) שֶׁזֶּרְחָה צִרְעָת בְּמִצְחוֹ שֶׁל גְּלִית, דְּכִתִּיב הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךְ ה' בְּיָדֵי וּכְתִיב וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן, הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁפָּגַם בְּבְחִינַת מִצַּח הִרְצוֹן שֶׁעַל יְדֵי זֶה זֹכִין לְבְּחִינַת וְאַתֶּם כִּהְיִי ה' תִּקְרְאוּ שְׁזֶה בְּחִינַת רְפוּאָת הַנֶּגַע וְהַצִּרְעָת, עַל כֵּן זֶרְחָה צִרְעָת בְּמִצְחוֹ דִּיקָא, וְעַל כֵּן מְצִינוּ לְהַבְדִּיל גַּם אֶצֶל עֲזִיָּהוּ בְּשִׁרְצָה לְשִׁמְשׁ בְּכִהְנָה נֶאֱמַר וְהַצִּרְעָת זֶרְחָה בְּמִצְחוֹ הֵינּוּ כִּנ"ל.

פרפראות לחכמה ד'

עמוד זה נדבתי הר"ר חיים סלסקי הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָה

שבת קודש ה' אייר

ענינא דיומא

ביום ה' אייר בא לאומין

והנה אז כשבא האיש הנ"ל מטפליק בשליחות שיסע לאומין, אז עמדתי מרעיד וראיתי נפלאות השם ונוראותיו העצומים עד אין חקר, שבכל ימי החורף שהיה מדבר מאומין ואנשי טפליק שאלו אותו אם יכינו לו שם הדירה לא רצה שיסעו בשבילו וזה סמוך הסכים שיסעו בשביל זה עד שפעלו שם הדירה הנ"ל בשבילו, ובתוך כך נשרף ביתו והיינו מטלטלים מאד מאד והחפצים שלו היו מפזרים ומטלטלים בדרך הנהוג אחר השרפה, ולא היה לו מקום מנוחה כי רב העיר נשרף בפרט כל הרחובות שסמוכים לבית המדרש ולבית הפנסת ובתוך הפזור והטלטול הזה בא האיש הנ"ל מטעפליק ובקש אותו לאומין במועדו ובזמנו בעת שכבר נגזר מן השמים לשרף ביתו מקדם, ולא היה לו מקום כראוי לשבת והשם יתברך כבר הקדים רפואה שבאותו העת בסמוך קדם השרפה אז דיקא צוה שיכינו לו הדירה באומין ובא השליח במועדו ובזמנו ואת הכל עשה ה' יפה בעתו.

ואי אפשר לבאר כל אשר בלבי בזה בכתב, כי בענין נסיעתו לאומין ובענין מה שזכה אותי לנסע עמו לשם בזה היו תלויים עולמות הרבה עד אין קץ וזכות ישראל לדורות, כי תקן שם אלפי אלפים ורבי רבבות נשמות פגומות ומקלקלות שלא היה אפשר להם להתתקן בשום אופן כי אם על ידי הסתלקותו, כאשר נשמע מפיו הקדוש בפרוש וברמז וגם כמה טובות לנצח נצמחו מזה לישראל לדורות, כי כבר גלה, שמי שיבוא על קברו ויאמר אלו העשרה קפיטל תהלים המפרסמים עתה, בודאי יעזר לו לנצח אפלו אם יהיה מי שיהיה פידוע ומפרסם והנסיעה לאומין היתה התחלה והכנה לכל התקונים האלה לנצח כי מקום קבורתו כבר הבחירה שם באומין ושם היה צריך לעסק בכל התקונים הנ"ל, ויותר ויותר מזה מה שנעלם מאתנו כאשר הבנו מפיו הקדוש על פן בכל תנועה ותנועה ובכל סבה וסבה שסבב השם יתברך בענין נסיעה זאת מה גדלו בהם מעשי השם, מאד מאד עמקו מחשבותיו כי הכל היה נוגע למקום שנוגע לעד ולנצח:

ונסעתי עמו מפה לאומין ויצאנו מפה ביום שלישי בבקר שהיה ד' אייר תק"ע והוא זכרנו לברכה כבר התפלל שחרית ושתי קאווע ואני לא התפללתי עדן והכרחתי להתפלל על העגלה, וישבנו עמו אני והאיש שבא מטפליק ומשרתו, ותכף שיצא מפה התחיל לדבר עמי ואמר שטוב ונכון שנסע מפה וכו', ביום רביעי שהוא ה' אייר בא לאומין וכו', וכל מה שעבר באומין אי אפשר לספר.

ימי מוהרנ"ת ח"א מו - ג

עמוד זה נדבתי הר"ר מרדכי דוד בלום הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחיי למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ואחר כך ביום שלישי נתגלגל מאת השם שחזרתי ונסעתי
לפה ונתעכבתי עד שבת קדש שהוא ראש חדש אייר בליל
שבת קדש ענה ואמר שאינו יודע כלל כדרךכו כמה פעמים
בנדפס מזה קצת (חיי מוה"ר"ן קע"ה), בתוך כך נעשה רעש של
השרפה שהיתה ברחוב הסמוכה לביתו, ואמר בזה הלשון:

נשויך נשויך

~ תרגום ~

כבר כבר

כי כבר היה מוכן בדעתו שיהיה שרפה ודבר הרבה מזה קדם
ותקף נתבלבל השלחן והוא זכרוננו לברכה יצא בבקלה לחוץ
וכן אנחנו כלנו ובאותה הלילה נשרף ביתו, אף תהלה לאל
אנחנו הצלנו כל מה שהיה בביתו מחוט ועד שרוף נעל והוא
זכרוננו לברכה ישב כל הלילה על הקר שחוץ לעיר שהוא
בנגד בית הכנסת וכנגד ביתו, ושם ישב והסתכל על העיר
ועל ביתו והייתי אצלו שם בשעת השרפה וישב בשמחה:

ימי מוהרנ"ת א' מד

זמני שבת קודש פרשת תזריע מצורע

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:44	6:43	7:01	6:46	6:54	6:45	7:53	7:31
שקיעה ערב שב"ק	7:24	7:23	7:23	7:26	7:24	7:25	8:15	7:53
חצות הלילה	1:48	1:49	1:51	1:50	1:50	1:50	2:55	2:26
עלות השחר	4:33	4:33	4:33	4:28	4:33	4:29	3:39	4:19
עטיפת הטלית	4:58	4:59	4:58	4:54	4:58	4:55	4:19	4:49
נץ החמה	5:52	5:53	5:53	5:49	5:52	5:50	5:36	5:52
סוף זמן קר"ש מג"א	8:22	8:23	8:23	8:19	8:23	8:20	7:59	8:21
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:37	12:36	12:56	12:53
שקיעה שב"ק	7:25	7:24	7:24	7:27	7:24	7:26	8:17	7:54
צאת השבת	8:00	8:01	8:02	8:02	8:02	8:01	9:12	9:06
צאה"ש 72 דק'	8:37	8:37	8:36	8:39	8:37	8:38	9:29	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וח"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא אחרי קדושים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ד.	ד:	ה.	ה:	ו.	ו:	ז.
לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט
שלג	שלה	שלו	שלט	שמא	שמוג	שמה
ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
תורה ד' תנינא - 'ואת העורבים'						התורה הזמנית